

Emléked örökké tart

Volt egy nap, amikor
megismertelek,
Oly sok szép időt, tölthettem
veled,
Sok csodás emléket hagytál
itt nékem,
S álmodtam, hogy annyi
minden lesz még előttünk,
S egyszer csak vihar pendült,
Majd virágba borultál,
De emléked itt marad e földön,
Szívünkben, örökké veled

Légy boldog

Boldogság, ha napfény ragyog,
Amikor újra tavasz van,
Újjáéled a természet,
Boldogság, ha szeretteiddel
lehetsz
– Légy boldog, drága barátom,
Ki ezt olvasod
Egy barátom is ezt tanította,
Légy boldog

Egy dal, ami rólad szól

Érzem, hogy itt vagy,
Látlak a fényben,
A fák árnyékában,
Suttogó levelekben,
S boldog vagyok, mert tudom,
Hogy mindig itt leszel

Az elmúlás

Egyszer elmúlik minden,
Most még itt vagyok,
De ki tudja, meddig,
Hol egy végtelen idő minden,
Hol egy röpke pillanat

Milyen nekem ez a világ

Oh mivé lett ez a világ,
Ez így nem jó, te jó ég
– Éppen világvég,
S menekülnék,
Ha nem ellenkeznék,
Ki tudja, mi jön még,
Kinek világvég,
Nekem tengernyi árnyék

Múltam, jövőm, jelenem

Volt, hogy szenvedtem,
Ahol a föld olykor megremeg,
De most surranok, s lebegek,
Egy csónakban fekszem,
S csak a szél sodor engem
A mennyország kertjébe,
Ott egy végtelen szép lesz
minden,
S az angyalokra bízom a testem,
Ők őrzik majd a lelkem

Már csak egy emlék

Sok egybegyűlt barát
Táncol egy hatalmas
Tűz körül,
Harmónia lakozik bennük,
De a szívük oly szomorú,
Elvesztettek egy jó barátot

Emlékek újra meg újra

Még van, hogy rád gondolok,
Hogy mi lett téged,
Merre vándorolhat most
Békés lelked,
Mesélj hát nekem,
Várlak az álmomban

Remény

Itt van a tavasz, itt van
Újra,
Már vártunk te rád,
Ki elhoztad nekünk a
Fényt,
Te hozod el újra, meg
Újra,
S az új remény is te vagy

Szemben a nappal

Most csak itt ülök,
S hagyom, hogy
Átragyogd a szívem,
Hogy átragyogd a
szívem,
Ahogy itt ülök veled
szemben,
Közben órá gondolok,
S azt kívánom,
Bárcsak neki is átragyognád
A szívét,
És rám gondolna

Egy vándor kis lélek

Bár nem tudom,
Mi okból, de jöttél,
Te ártatlan kis lélek,
Hogy miért pont most,
Hogy miért pont ide
Szeretnél jönni,
Nem tudjuk,
Ám ennek ideje
Még nincsen,
Így egy újabb vándor-
Útra engedünk,
Te ártatlan kis lélek

Üresség, és más semmi

Én úgy vártam terád,
Ahogy még eddig
Semmire sem,
S boldog voltam,
Hogy itt voltál nekem,
De máshogy lett az élet,
S nélküled most
Csak a semmi van,
Oly üres minden,
Hogy csak a semmi van